

ÚRNAPI ÉNEKEK

122

A MENNYEI VŐLEGÉNYNEK

Giusto ♩=82

1. A meny-nye-i vő-le-gény-nek Zengj ho-zsan-nát, buz-gó lé-lek,
Szép kö-rút-ját mert ma tart-ja, Ör-ven-dez-zünk raj - ta!

2. Leng a zászló, zeng az ének
Az Úr Krisztus szent testének.
Száll az ima, száll az illat,
Az egek megnyílnak.
3. Buzgó hívók leomolnak,
Úr Krisztusnak úgy hódolnak,
A fohászok milliója
A mennyet bevonja.
4. Zengedezzünk, áldott légyen,
Aki jó az Úr nevében,
Hívja lelkünk forró vágya
Kebünk sátorába.

Csóka, Jasura József (54), 1998

Dallamát vö. 119. sz.

123

JERTEK A NAGY ÁLDOZATRA

1. Jer - tek a nagy ál - do - zat - ra, Is - ten föl - di gyer - me - ki,
A - lá - zat - tal, tér - det haj - va szol - gál - ja - tok itt ne - ki.

A nagy Is - ten rej - lik it - ten,

Drá - ga szent - ség, szent Is - ten - ség,

I - mád - jon a min - den - ség.

2. A hívó nép buzgó keble énekszóval zengedez
Annak, kit e kenyér leple szemünk elől elfedez.
R.
3. Jézus, hívó szívvel vallják híveid, ó, nagy titok:
Hogy a kereszt áldozatját naponkint megújítod.
R.
4. Hajlj meg, ó, ég, felettünk, szálljatok le, angyalok,
Hozsannával mihelyettünk áldjátok a szent valót.
Jézus maga rejlik itten,
Drága szentség, szent Istenség,
Imádjon a mindenség!

124

ANGYALOK GYÖNYÖRE

(Az I. oltárnál:)

1. An - gya - lok gyö - nyö - re, Jé - zus, Is - ten Fi - a,
Föl - di - ek é - te - le, üd - vünk - nek zá - lo - ga!

Itt vagy, ez ol - tá - ron,
ki min - ket nagy á - ron

Szent vé - re - den visz - sza - vet - tél,

Ö - rök ha - lál - tól men - tet - tél.

2. Közöld itt kincsedet velünk mindenestül,
Átadod lényedet testestül-lelkestül.
Ó, te hív és kegyes, lángszerelmű jegyes,
Íme, Jánossal melleden
Szenderülünk szent sziveden.

(A II. oltárnál:)

1. Hogy árvák ne legyünk zarándokságunkban,
Jézus, itt vagy velünk e vándorlásunkban.
Jegyesed asztalán jelen, későn s korán
Vagy ételünk és italunk,
Veled élünk, veled halunk.

2. Testünkkel e kenyér hát összetestesül,
Vérünkkel ez a vér titkosan egyesül.
Hol az a nemzetség, melyhez az Istenség
Ilyen közel adná magát
Véle közölvén jóságát?

(A III. oltárnál:)

1. Vedd ünneplésünket, ó, lelkünknek ára,
Tisztelkedésünket a világ láttára.
Bár szemmel nem látunk, sem meg nem foghatunk,
Hiszünk szavadnak, hogy itten
Isten vagy, mint ember s Isten.
2. Elrejtett Istenség, mennyire kedveltél,
Foghatatlan mélység, reánk mit költöttél.
Mennyei kincsestár, tessék e zöld oltár,
Imád és áld itt minden szív,
Valaki szent szavadhoz hív.

(A IV. oltárnál:)

1. Kit most e Szentségben hiszünk elrejtezve,
Majd a dicsőségben lejössz, felfödözve.
Megmondja majd a dél, mit rejt e kis földél,
Hogy e két szín nem bor s kenyér,
Hanem valódi test és vér.
2. Addig is nevednek mondunk dicséretet,
Drága Szentségednek adunk tiszteletet.
Míg mozog szíverünk, légy a mi kenyérünk,
Táplálj minket, szent eledel,
Míg a sírhalmunk el nem nyel.